

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

20.6.2021 – 4. sunnuntai helluntaista

Kadonnut ja jälleen löytnyt

Tekstit

Päivän psalmi Ps 32:1 – 2, 5 – 8

1. lukukappale Hoos. 14:2 – 9

2. lukukappale Ef. 2:1 – 10

Evankeliumi Matt. 9:9 – 13

Esirukouksissamme: Ruth, Fred, Esme, Martha.

Jumalanpalvelukset ovat peruutettu.

Tulevia tapahtumia

Ti 22.6.

klo 18.30 Raamattupiiri **zoom**

Su 27.6.

klo 10.00 Saarna sähköposti

Psalmi. Ps. 32:1 – 2, 5 – 8

Daavidin virsi.

Autuas se, jonka pahat teot on annettu anteeksi, jonka synnit on pyyhitty pois. Autuas se ihminen, jolle Herra ei lue viaksi hänen syntiään ja jonka sydämessä ei ole vilppiä.

Minä tunnustin sinulle syntini, en salannut pahoja tekojani. Minä sanoin: »Tunnustan syntini Herralle.» Sinä annoit anteeksi pahat tekoni, otit pois syntieni taakan. *(sela)* Rukoilkoot kaikki palvelijasi sinua hädän hetkellä. Vaikka suuret vedet tulvisivat, ne eivät heihin ulotu. Sinä olet minulle turvapaikka, sinä varjelet minut vaarasta. Riemuhuudot kajahtavat ympärilläni, kun sinä autat ja pelastat. *(sela)* »Minä opetan sinua», sanoo Herra, »minä osoitan sinulle oikean tien. Minä neuvon sinua, katseeni seuraa askeleitasi.»

1. lukukappale: Hoos. 14:2 – 9

Palaa, Israel, palaa Herran, Jumalasi luo! Syntisi ovat syösseet sinut onnettomuuteen. Kääntykää Herran puoleen, huulillanne vilpittömät sanat, sanokaa hänelle: »Anna kaikki meidän syntimme anteeksi ja ota vastaan paras lahjamme: me tuomme sinulle uhriksi rukouksemme, huultemme hedelmän. Assyria ei meitä auta, ratsuihin emme enää turvaudu. Emme sano enää omien kättemme töille: 'Jumalamme!' Vain sinulta, Herra, saa orpo osakseen rakkautta.» – Minä parannan heidät heidän uskottomuudestaan. Minä rakastan heitä omasta tahdostani, vihani on väistynyt heistä pois. Minä virvoitan Israelin kuin aamukaste, ja niin se kukoistaa kuin lilja ja tunkee juurensa maahan kuin Libanonin setri. Sen versot leviävät, se kasvaa kauniiksi kuin oliivipuu, se tuoksuu kuin Libanon. Sen katveessa ihmiset saavat jälleen asua ja viljellä peltojaan. He kukoistavat kuin viiniköynnös, jonka viini on kuin Libanonin viini. Efraim, mitä hyötyä sinulla on epäjumalistasi! Minä vastaan sinun pyyntöihisi, minä pidän sinusta huolen. Minä olen kuin ikivihreä syypressi, vain minä kannan sinulle hedelmää.

2. lukukappale: Ef. 2:1 – 10

Jumala on tehnyt eläviksi teidät, jotka olitte kuolleita rikkomustenne ja syntienne tähden. Ennen te elitte niiden vallassa tämän maailman menon mukaan, totellen avaruuden henkivaltojen hallitsijaa, sitä henkeä, joka yhä vaikuttaa tottelemattomissa ihmisissä. Heidän joukossaan mekin kaikki ennen elimme noudattaen oman luontomme haluja ja tehden niin kuin ruumiimme ja mieleemme tahtoivat, ja näin olimme luonnostamme vihan alaisia niin kuin kaikki muutkin. Jumalan laupeus on kuitenkin niin runsas ja hän rakasti meitä niin suuresti, että hän teki meidät, rikkomustemme tähden kuolleet, eläviksi Kristuksen kanssa. Armosta teidät on pelastettu. Jumala herätti meidät yhdessä Kristuksen Jeesuksen kanssa ja antoi meillekin paikan taivaassa osoittaakseen kaikille tuleville aikakausille, kuinka äärettömän runsas on hänen armonsa ja kuinka suuri hänen hyvytensä, kun hän antoi meille Kristuksen Jeesuksen. Armosta Jumala on teidät pelastanut antamalla teille uskon. Pelastus ei ole lähtöisin teistä, vaan se on Jumalan lahja. Se ei perustu ihmisen tekoihin, jottei kukaan voisi ylpeillä. Mekin olemme Jumalan tekoa, luotuja Kristuksen Jeesuksen yhteyteen toteuttamaan niitä hyviä tekoja, joita tekemään Jumala on meidät tarkoittanut.

Evankeliumi: Matt. 9:9 – 13

Kun Jeesus kaupungista lähtiessään kulki tulliaseman ohi, hän näki Matteus-nimisen miehen istuvan siellä. Jeesus sanoi hänelle: »Seuraa minua», ja hän nousi ja lähti seuraamaan Jeesusta.

Jeesus oli sitten aterialla hänen kodissaan. Sinne tuli myös useita publikaaneja ja muita syntisiä, ja he aterioivat Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa. Tämän nähdessään fariseukset sanoivat Jeesuksen opetuslapsille: »Kuinka teidän opettajanne syö yhdessä publikaanien ja muiden syntisten kanssa!» Jeesus kuuli sen ja sanoi: »Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat. Menkää ja tutkikaa, mitä tämä tarkoittaa: 'Armahtavaisuutta minä tahdon, en uhrimenoja.' En minä ole tullut kutsumaan hurskaita, vaan syntisiä.»

Saarna

Viime viikolla Jeesus koetteli meitä Jumalan valtakunnan kutsulla. Esimerkeiksi annettiin kolme erilaista kutsuttua, jotka eivät kuitenkaan täyttäneet Jeesuksen antamaa mitta. Tässä meillä on Matteus-tullimies, publikaani. Hänellä oli paljon menetettävää, rahaa ja asema. Hän oli oman kansansa hyljeksimä, sillä hän työskenteli miehittäjälle, Roomalle keräten sille vaadittua veroa. Yleisesti uskottiin, että tullimiehet ottivat enemmän kuin tarvitsi ja laittoivat omaan taskuun. Kuitenkin tämä Matteus kaiken jättäen lähtee seuraamaan Jeesusta. Hänen tavassaan on paljon samaa, kuin muiden opetuslasten kutsumisessa. Evankeliumin kirjoittaja haluaakin liittää hänet opetuslasten joukkoon, vaikka näin ei ole muilla evankelistoilla. Vastaavassa tarinassa vaikkapa Markuksella tullimiehen nimi on Leevi (Mark 2: 14). Nimellä ei ole väliä sen rinnalla mitä tämän tullimiehen tarina meille opettaa. Jeesus ei katso asemaan ja taustaan, vaan tunnistaa sen joka kaipaa vapauttajaa. Matteus oli oman asemansa, rahan ja synnin vanki, josta ei näyttänyt olevan minkäänlaista ulospääsyä. Oman kansan hurskaat ja oikeaoppiset olivat Matteuksen jo hyljänneet julkisyntisenä, joten sieltä ei apua enää löytynyt. Matteus oli jo kadotettujen, hukkuneiden joukossa.

Evankeliumitekstissä Jeesus viittaa itseensä parantajana, lääkärinä. Mieleeni nousee herännäisyyden pioneerin Paavo Ruotsalaisen käyttämä ajatus kirkosta sairaalana ja Jeesuksesta sen lääkärinä. Me sairastamme Kristukselle. Miksi Jeesus etsii kadonneita, eikö meissä hurskaissa ole hänelle tarpeeksi? Ei meilläkään aina mene hyvin! Thomas Wilcox kirjoittaa seuraavaa kirjassa *Kallis hunajan pisara Kristus-kalliosta*: "Sinulla voi olla monta hyvää puolta, mutta kuitenkin voi puuttua yksi, joka voi saada sinut menemään murheellisena pois Kristuksen luota. Et milloinkaan ole myynyt kaikkea, mitä sinulla on, et milloinkaan ole luopunut omasta vanhurskaudestasi...". Meillä niin sanotuilla vanhurskailla on liian paljon sitä omaa uskoa, on omia lain tekoja ja omavanhuskautta joka tulee Kristuksen eteen. Kadonnut ja julkisyntinen on menettänyt lopulta kaiken, vihaa itseään ja huutaa Kristusta avuksi. Kristuksen eteen tullessa meillä itsellämme ei saa, eikä ole mitään. Monesti se meidän parhaamme syntinen onkin lähempänä Kristusta kuin me milloinkaan pääsemme. Mikä sitten on avuksi? Miten syntinen tulee vanhurskaaksi yksin armosta ilman lain tekoja.

Jeesus ilmoittaa tehtäväkseen kutsua syntisiä. Mutta kun tarkastelemme todella itseämme, niin kaikki me olemme niitä kadotettuja ja Jeesuksen uudestaan löytämiä. Jeesus heittää fariseuksille itselleen pallon. Fariseukset eivät armahtaneet, kadotetut saivat olla siellä missä olivat. He olivat julkisyntisiä: koronkiskurit ja bordellinpitäjät. On aina hyvä tietää kuka on oikeasti syntinen, niin itsestä löytynyt pimeys ei näytä niin pahalta. Omahurskaudessaan jokainen ns. kunnan kristittykin on kadonnut, koska miksi hän muuten tarvitsisi Jeesusta jos on niin kovin täydellinen. Ihminen voi luottaa vain omaan pahuutensa ja rikkinäisyyteensä. Tähän Jeesuksen armo ja pelastus tulee äkkiyllätyksenä. Siinä se on, jumalattoman vanhurskauttaminen.

"Me saamme tehdä parannusta joka päivä." Tämä Vapaakirkon kollegani Kaarina Hoffrénin julistama lause on jollakin tavalla jäänyt mieleeni ja siihen ajatukseen tarraudun. Joka päivä saan aloittaa alusta, joka päivä erehdyn ja teen väärin ja joka päivä joudun toteamaan, että tarvitsen Kristusta. Paavon Ruotsalaisen sanoin: "Opi sen tähden sekä pyhänä että pahana, sekä suruttomana että heränneenä, sekä katuvaisena että katumattomana katsomaan kaikkivoipaan Kristukseen, ja sovita itseäsi Kristuksen eteen, tykö ja viereen, kunnes tunnet elämän hänestä lähtevän". Sitä se on, Kristuksen sisällinen tunteminen ja "... mikään kadotustuomio ei siis kohtaa niitä, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa" (Room. 8:1).

Pastori Johanna Porkola

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury